

JESENNÉ STRETNUTIE KVTS (JeS-KVTS) 2011 - 10. ročník „doputoval“ do Vrútok

Za krásneho, pre polovicu novembra netypického jesenného počasia, sa v tradičnom termíne 17.11. (pripadol na štvrtok) stretla naša „družina“ na Jesennom stretnutí v kinosále kina vo Vrútkach. Stalo sa tak na základe angažovania sa Odboru KST Vrútky, v ktorom pôsobí aj početnejšia skupina členov KVTS.

Odbor KST Vrútky ako právny subjekt a menovite jeho predseda Ing. Pullmann veľmi pozitívne zareagovali na ponuku uskutočniť naše JeS v ich prostredí a dokázali nájsť pre realizáciu tejto myšlienky pochopenie aj na Odbore kultúry MsÚ Vrútky, ktorý sa tak stal spolu usporiadateľom a naše JeS tak nadobudlo verejný charakter. Vďaka týmto skutočnostiam dalo Mesto Vrútky kinosálu k dispozícii Odboru KST Vrútky pre tento účel iba za symbolický prenájom, takže sa upustilo od „vyberania“ avizovaného vstupného poplatku. Odbor kultúry ako spolu usporiadateľ toto podujatie spropagoval medzi verejnosťou vydaním graficky vkusného „plagátu“

Vysokú angažovanosť následne preukázali aj samotní členovia Odboru KST Vrútky, príslušníci skupiny KVTS v tomto Odbore, ktorí akceptovali všetky organizačné a materiálne odporúčania, ktoré sa za tých 10 rokov konania JeS „vyprofilovali“ a stali sa štandardom.

Pripravili všetko potrebné pre to, aby sme sa u nich cítili doslova „ako doma“, lebo oni sami dobre poznajú, že tak, ako je dôležité vytvoriť dobré podmienky pre samotné premietanie, tak rovnako dôležité je vytvoriť podmienky aj na osobné stretnutia mimo vlastnej kinosály, teda v priľahlých priestoroch, kde v dokonca v „réžii“ O KST Vrútky bola poskytnutá káva, prípadne čaj. Milanovia H+H to mali spoľahlivo a s prehľadom „pod palcom“ Vzorovo fungovala aj nevyhnutná „administratíva“, o ča sa postarala Katka s jej asistentkou. Zvládli registráciu účastníkov, odoberania „povinných“ fotografií od účastníkov tohtoročných ZhC, vydávanie RRHL, a pomohli aj pri inštalácii fotografií. V „zálohe“ boli neustále pripravený pomocť s hocičím Paľo Čerňan a Marta Šantrochová.

Plôšne bohaté stojany s panelmi sa postupne zaplnili fotografiami z našich ciest 2011, ktoré „otitulkoval“ J. Cyprich (z TVTK Trenčín) a tiež aj s asistenciou „domácich“ nainštaloval. Okrem toho sa na panely dostali aj fotografie (18 x 24), ktoré získali „vavríny“ na doterajších 6 ročníkoch našej „foto výstavy“. Bohatý priestor výstavných panelov dovolil umiestniť aj nesúťažné fotografie zo ZhC z predchádzajúcich ročníkov, takže bolo sa na čo dívať aj v priestore mimo kinosály.

Neočakávané technické „problémy“ s neposlušným prepojovacím káblikom sa našťastie zosynchronizovali s meškaním rýchlika od Bratislavy, a tak sme začali neskôr než bolo naplánované, a bolo treba skorigovať časový harmonogram programu. No ale potom to už šlo ako „po masle“

Po skrátanom úvodnom slove predsedu KST Vrútky, Ing. Pullmanna a otvorení „Stretnutia“ M. Petrincom nasledovalo „obrazové“ privítanie „Vítajte v Turci“ perfektne filmovo spracované P. Uhrinom.

Nasledovalo „predstavenie“ ponuky zahraničných ciest na r. 2012, ktorú v písomnej podobe vyhotovil a pripravil M. Petrinec a predniesol ju slovom M. Svntek, ako prvý „pokračovateľ“ v šľapajách M. Petrienca. Na ilustráciu hlavných cieľov týchto ciest pre uľahčenie prípadného „výberu“ cesty už tu, na JeS, doplnil svoje slová aj obrázkami stiahnutými z internetu. Ako „druhý“ možný „pokračovateľ“ konania ZhC - VhT predovšetkým za účelom plnenia podmienok odznaku AVEK, predstavil základné informácie pripravovanej cesty do Pyrenejí D. Kucharik.

Prezentácia cesty 24 dňovej a teritoriálne najvzdialenejšej cesty HORY A RÍRODA ISLANDU „zostala „na krku“ Maťovi Kleskeňovi, nakoľko Mišo Klačko pre pracovné povinnosti v zahraničí do Vrútok nemohol pricestovať. Maťo to však zvládol úspešne, nakoniec bola to (po Martine) už druhá premiéra. Výber 400 kvalitných foto záberov ako i nevyhnutná stručná ale výstižná slovná faktografia zanechali u divákov dobrý dojem, a tak M. Svntek (ako vedúci tejto ZhC), ktorý sedel vedľa, takmer nemusel komentár dopĺňať.

Priebeh 10 dňovej cesty predovšetkým do hôr Rumunska pod názvom PADIŠ-FAGARAŠ-MÁTRA ale i na najvyšší „vrchol“ susedného Maďarska svojim obrázkami i hovoreným slovom M. Svntek a doplnil ho L. Kuljovský. Dozvedeli sme sa o netradične dobrom počasi na hrebeni Fagarašu, o problémoch spôsobených dvojnásobným defektom, o „zapadnutí“ autobusa na Padiši, o „naháňaní“ zmeškaného času a i o „dobití“ 1014m vysokého Kekeša. Touto cestou sme si pripomenuli na hrebeni Fagarašu, priamo na inkriminovanom mieste („mrŕvym na pamiatku, živým na výstrahu“) tragickú udalosť z pred 10 rokov, „odtrh“ svahu a následný nekontrolovateľný pád prvodúcej E. Súpukovej, ktorému o 5 dní podľahla.

Cesta s názvom HORY CYPRU sa uskutočnila až na jeseň. Ostrov Cyprus jeho pamiatky, príroda a predovšetkým jeho najvyšší, turisticky dostupný bod bol cieľom až dvoch skupín, ktoré cestu absolvovali na jeseň s trojtýždenným odstupom. Prvá 8-členná skupina sa z prozaických dôvodov (nik nemal sebou „vodičák“) presúvala najmä pešo a linkovými spojmi (ak v danej oblasti existovali) Ich spôsob putovania priblížila slovom a obrázkami M. Fábryová a vedľa nej („v zálohe“) sediaci B. Kiššová. Zaujmal napr. fakt, ako si „robili“ (bez variča !) polievku. Pretože skupina nebola dosť operatívna, nevideli toho toľko, čo skupina druhá.

Druhá 10 členná skupina cestu po Cypre akceptovala odporúčanie v INFO 2 a 3 a premiestňovala sa pomocou dvoch prenajatých osobných aut. Priebeh ich cesty, ako i miesta ktoré navštívili na svojich záberoch dokumentoval a slovom uvádzal J. Cyprich a „v zálohe“ vedľa sediaci J. Žucha. Obe skupiny sa venovali okrem hôr, kde absolvovali najmä okružné trasy „natural trail“ a všetci konštatovali: veľké sucho, nádherné more, veľa ovocia, vzácne pamiatky, kláštor s freskami zaradene pod ochranu UNESCO, mizerné značenie, ale i pekný Vodopád lastovičiek a nádhernú tiesňavu Akamas.

Vzhľadom na nutnosť získať čas, sa odovzdanie odznakov a medailí AVEK uskutočnilo v predzálii, nakoľko sa jednalo iba o jedného žiadateľa (P.Róža)

S veľmi dobrou odozvou sa stretlo komentované premietanie obrázkov z doterajších našich ciest do Škandinávie pod názvom RETRO ŠKANDINÁVIA. Podujal sa na to M. Toman, ktorý to zvládol ako vždy, bravúrne. Obdivovať treba i jeho trpezlivosť, ktorú musel prejavíť pri skenovaní klasických diapozitívov z pred digitálnej éry. Zopakovali sme si a pripomenuli (najmä tí, čo sa našich ZhC zúčastňujú už desaťročia), čo sme už kedysi zvládli, s akým vybavením a výstrojom no a samozrejme že sme vtedy aj vyzerali ináč, než vyzeráme dnes. Komentár M. Tomana nielenže upútal pozornosť faktami, ale i jemu príznačnými „perličkami“ a vlastným hlasovým prejavom oživil iste už čiastočne unavené publikum.

Prestávky (krátke) sa konali priebežne počas striedania sa prezentácií a 20 minútová „obedná prestávka“, boli využité aj na prezretie si „výstavy“ fotografií z našich ciest. Táto „výstava“ sa stala prirodzenou a logickou súčasťou nášho JeS od r. 2005. Každý účastník JeS mohol do Registračného, rezervačného a hlasovacieho lístka (RRHL) napísať číslo fotografie, ktorá ho najviac upútala a zaujala. Súťažných fotografií sa „odovzdalo“ iba 27 (z 60 možných). Najviac „hlasov“ získala fotografia z ľadovej jaskyne Scarisoara v Rumunsku (ZhC Padiš-Gagaraš – Mátra) pod názvom ZRKADLENIE, ktorej autorom je J. Gabaj, ktorý si ako odmenu za „víťazstvo“ odniesol do Púchova knihu Prírodné divy sveta.

Odovzdaním knihy a poďakovaním z úst M. Petrinca, hlavného koordinátora KVTS všetkým, ktorí prispeli k zabezpečeniu všetkého, čo s konaním JeS-KVTS súvisí, ako i k jeho úspešnému a dôstojnému priebehu, a tiež divákovi, a členom KVTS za to, že na Stretnutie pricestovali od Sniny až po Bratislavu. .

Budúce stretnutie (17.11.2012) prípadne na sobotu, a preto nie je vylúčené, že sa uskutoční od piatka do nedele na niektorej autom dostupnej chate. Môžete teda už teraz vyberať miesto a navrhnúť ho ako miesto konania JeS – KVTS 2012. ■-pc-